

opusdei.org

Nazvao sam vas svojim prijateljima (III): Uzajamna ljubav

Svako naše prijateljstvo prilika je da nanovo otkrijemo prijateljstvo koje nam Krist nudi.

3.09.2020.

Kada su vojnici uhitili Isusa, apostoli su se preplašili i pobjegli. U nemogućnosti da pomognu, nisu željeli svjedočiti izglednoj propasti osobe u koju su stavili svo svoje

povjerenje. S nogama zavezanim lancima i hladnoćom noćnog zraka, Isus je jasno čuo nepravednu osudu. Riječi su se koristile u izvrnutom značenju, a kazna je bila pretjerana. Vidjevši Isusovo ranjeno tijelo, svi su zahtijevali njegovu smrt. Mukotrpan put kroz ulice, težina križa, neprijateljski raspoloženo mnoštvo koje čeka udarce čekića... Konačno, tijelo našeg Gospodina podiže se visoko. S njegove osamljene skele, Isus gleda sa sažaljenjem na one koji su odbili primiti Bogočovjeka:

“Pogledajte i vidite ima li bola kakav je moj” (Pláč Jeremijin 1,12).

Fizički i duhovno, Kristova bol tijekom Muke “bila je najveća moguća u ovom životu.” (1) On zna da neće biti pošteđen patnje. Ali Bog Otac ne želi oduzeti svom Sinu, čak i u ovim trenucima, utjehu prijateljstva. Tu, na dnu križa, Isus ugleda Ivana kako ga gleda istim očima kojima je svjedočio tolikim

lijepim trenucima sa svojim Gospodinom. Ivan nudi svom prijatelju istu potporu koja ih je ujedinjavala kroz mnoga putovanja. Vratio se i doveo Mariju sa sobom. Onaj koji je čuo otkucaje Kristova srca na Posljednjoj večeri želi ponuditi Isusu svoje vjerno prijateljstvo samim svojim prisustvom. Naš Gospodin pronalazi utjehu vidjevši Mariju i *učenika kojeg je ljubio* (Iv, 19:26). Na Kalvariji, najvećem znaku Božje ljubavi prema čovječanstvu, Isus zauzvrat prima ovaj znak ljudske ljubavi. Možda Njegovo srce udara s riječima koje je izgovorio samo nekoliko sati ranije: *Nazvao sam vas svojim prijateljima* (Iv 15:15).

Ljubav u dva smjera

Mnoge stranice Evandjelja govore nam o Isusovim prijateljima. Iako obično ne dobivamo nikakve detalje o tome koliko su duboki bili ovi

odnosi, reakcije koje vidimo jasno nam pokazuju da je postojala istinska međusobna ljubav. Čitajući ove retke, otkrivamo da je Naš Gospodin uživao provoditi vrijeme sa svojim prijateljima; njegovo ljudsko srce nije željelo biti bez uzajamne stvarnosti ljudske ljubavi: "Evandjelje Isusa Krista otkriva nam da Bog ne može biti bez nas: On nikada neće biti Bog 'bez čovjeka'. On je taj koji ne može biti bez nas, i ovo je velika tajna!" (2)

Primjerice, znamo da se Isus uvijek osjećao dobrodošlim i voljenim u domu njegovih prijatelja iz Betanije. Kad je Lazar umro, njegove dvije sestre pristupaju Našem Gospodinu s potpunim povjerenjem, čak koriste snažne riječi kako bi pokazale Isusov intiman odnos s njihovom obitelji: "*Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro*" (Iv 11:32). Njihov prijatelj ganut je tugom ovih dviju žena i ne može suzbiti svoje suze (Iv 11:35). U njihovom domu Isus

pronalazi mjesto gdje se može odmoriti, gdje se osjećao opušteno i gdje je mogao u potpunosti otvoriti svoje srce: "Koji divni razgovori u domu u Betaniji, s Lazarom, Martom i Marijom!" (3)

I kao što mnogi ljudi u Isusu pronalaze istinskog prijatelja, i On je također pronalazio utjehu u prijateljstvu koje su drugi nudili Njemu. Osjećao se podržanim i utješnim, primjerice, Petrovim nepromišljenim riječima (koji nikada nije bio suzdržan u izražavanju naglas svoje želje da slijedi Isusa) kad je vidio bogatog mladića kako zatvara svoju dušu Ljubavi: "*mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?*" (Mt 19, 27).

Njegova velika privrženost Našem Gospodinu dovela je Petra do toga da uvijek želi snažno braniti svog prijatelja, čak i promijeniti svoj život za Našeg Gospodina, sa snagom koju omogućuje jedino potpuno

povjerenje, ispravila ga je (Mt 16, 21, Iv 13,9). Kao što se Isus mogao osloniti na Petrovu veliku podršku, također je pronašao odmor u Ivanovoj hrabroj nježnosti. Koliko je razgovora zacijelo imao s tim adolescentnim učenikom! Na Posljednjoj večeri, svjedoci smo kako On drage volje prihvaća njegovu nježnu gestu, kad se Ivan naslanja na njegova prsa s povjerenjem onoga koji poznaje prijateljevo srce. Iako Ga tijekom Isusove muke Ivan nije gledao i pobjegao je kad je uhićen, poslije se pokajao i vratio. A Ivan je iskusio da prijateljstvo s oprostom postaje još snažnije.

“Obično gledamo Boga kao izvor i suštinu našeg mira. Iako je ovo istina, to nije cijela istina. Često ne shvaćamo, primjerice, da i mi možemo utješiti Boga i ponuditi Mu odmor.” (4) Istinsko prijateljstvo uvijek ide u oba smjera. Stoga kada osobno iskusimo koliko nas Bog voli,

prirodan odgovor na to je da želimo uzvratiti Njegovu ljubav otvarajući u potpunosti vrata našeg uma i srca Njemu. Samo na ovaj način moći ćemo dati Isusu svu utjehu i ljubav za koju smo sposobni, tako da On pronađe u nama ono što je pronašao u Petru i Ivanu i njegovim prijateljima u Betaniji.

Prijateljstvo obogaćuje naš pogled na svijet

Kao što je Isus imao mnogo prijatelja i Bog se raduje u Adamovoj djeci (Izr 8,31), također je dobro da mi iskusimo ovu duboko ljudsku potrebu. Naše posebne okolnosti u životu dovele su do prijatelja koje imamo i naše bliske povezanosti s njima. Kada promislimo kako je svako od naših prijateljstava počelo, možemo otkriti čitav niz slučajnih događaja koji su nas povezali. Nikada ne bismo trebali propustiti zahvaliti Gospodinu za veliko blago što je htio

osigurati da na našem putu kroz život uživamo u društvu i ljubavi prijatelja.

Među svim ljudima koje smo sreli u svom životu, Bog je odabrao neke od njih da nam budu bliže. On koristi naše prijatelje da nam otvori široke panorame, nauči nas nove stvari i pokaže nam što je istinska ljubav: "Naši prijatelji pomažu nam razumjeti načine gledanja na život koji su drugačiji od naših, koji obogaćuju naš unutarnji svijet i, kada je prijateljstvo duboko, koji nam omogućuju da doživimo svijet na drugačiji način." (5) C. S. Lewis, koji je imao mnogo dubokih prijateljstava, rekao je svojim specifičnim smislom za humor, da prijateljstvo nije nagrada za naš osobni dobar ukus, već prije sredstvo kojim nam Bog otkriva ljepotu drugih ljudi te mi učimo gledati na svijet na nove i bogatije načine.

"I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta." (Mt 28,20), Isus nas uvjerava. Jedan od načina na koje ovo radi je preko ljudi koji nas vole: "Vjerni prijatelji, koji ostaju uz nas u teškim vremenima, također su odraz Gospodinove ljubavi, njegove nježne i utješne prisutnosti u našim životima. Iskustvo prijateljstva uči nas da budemo otvoreni, puni razumijevanja i brižni prema drugima, da iziđemo iz naše vlastite udobne izolacije i podijelimo naš život s drugima. Iz ovog razloga *'nema cijene za vjernog prijatelja'* (Sir 6,15)." (6) Gledajući na prijateljstvo u ovom svjetlu potiče nas da pokušamo voljeti svoje prijatelje više, da ih vidimo onako kako ih Isus vidi. Ovaj trud trebala bi pratiti borba da se i sami nazivamo prijateljima, budući da nema istinskog prijateljstva bez uzajamne ljubavi. (7)

Uzajamni dar

Prijateljstvo je nezasluženi dar, odnos koji se temelji na nedostatku osobne koristi. Neki ljudi, iz loše shvaćene želje da zadovolje "samo Boga" gledaju na utjehu prijateljstva s ljubomorom i nepovjerenjem. U homiliji koju je propovijedao na blagdan Presvetog Srca Isusova, sv. Josemaria je naglasio: "Bog ne govori: 'U zamjenu za vaše srce, dat ću vam volju čistog duha.' Ne, on nam daje srce, ljudsko srce, kao Kristovo. Nemam jedno srce koje voli Boga, a drugo koje voli ljude. Volim Krista i Oca i Duha Svetoga i Našu Gospu istim srcem kojim volim svoje roditelje i prijatelje. Nikada se neću umoriti ovo ponavljati. Moramo biti posve ljudski, inače ne možemo biti božanski." (8)

Ne bираmo naše prijatelje na temelju koristi ili pragmatičnosti, misleći na to što ćemo dobiti iz tog odnosa. Volimo ih zbog njih samih, zbog toga što oni jesu. "Pravo prijateljstvo –

kao milosrđe, koje podiže ljudsku dimenziju prijateljstva na nadnaravnu razinu – vrijedi samo po sebi. Ono nije sredstvo ili instrument.” (9) Shvaćanje da je prijateljstvo dar sprječava nas da dobijemo “kompleks super junaka”, misleći da je naš zadatak pomoći svima ostalima, ne shvaćajući da i mi trebamo pomoć od drugih. Naš put do neba nije popis ciljeva koje trebamo postići, već put koji dijelimo s našim prijateljima, a važan dio toga uključuje učiti kako prihvatiti ljubav koju nam oni nude. Prijateljstvo stoga zahtijeva mnogo poniznosti kako bismo priznali da smo ranjivi i da trebamo ljudsku i božansku ljubav. To znači voljeti i dopustiti da budemo voljeni, kao što su činili Isus i apostoli.

Onima koji su introvertirani može biti teže otvoriti srce drugoj osobi, zbog toga što ne osjećaju tu potrebu ili se boje da će biti krivo shvaćeni.

Onima koji su ekstrovertirani može biti lakše navesti brojna iskustva, ali oni često ne znaju kako obogatiti svoj unutarnji svijet sa životnim iskustvima drugih. U oba slučaja, moramo njegovati duh otvorenosti i jednostavnosti kako bismo dopustili prijateljima da uđu u naš život i unutarnji svijet. No ako se otvorimo daru prijateljstva, iako to ponekad zahtjeva trud, na kraju će nas samo učiniti sretnijima.

Svi bismo mogli napraviti popis važnih lekcija koje smo naučili od naših prijatelja. Naš odnos sa svakim od njih je drugačiji i donosi novo svjetlo u sve dijelove naše duše. Velika utjeha koja dolazi iz znanja da smo voljeni i praćeni društvom dovodi do toga da želimo isto i za drugu osobu. Prijateljstvo, rekao je sv. Ivan Pavao II, "znači iskrenu ljubav, ljubav u dva smjera koja želi samo dobro za drugu osobu, ljubav koja vodi do jedinstva i sreće." (10)

Znati da nas druga osoba zove svojim "prijateljem" ne može izazvati oholost, samo zahvalnost za ovaj dar i želju da pratimo drugu osobu na njihovom putu do sreće. "Ništa nas ne vodi do ljubavi prema drugima više nego razumijevanje, od strane onoga koji je voljen, da osoba koja nas voli želi u potpunosti odgovoriti na tu ljubav." (11) Kad nas Isus naziva svojim prijateljima, On to uvijek čini ovom recipročnom silom. "Isus je tvoj prijatelj. Najbolji prijatelj. S ljudskim srcem, kakvo je tvoje. S očima punim ljubavi koje su plakale za Lazarom. I voli te onoliko koliko je volio Lazara." (12) Svako naše prijateljstvo prilika je da nanovo otkrijemo odraz prijateljstva koje nam Krist nudi.

María del Rincón Yohn

(1) Sveti Toma Akvinski, *Summa Theologica*, III, q. 46, a. 6.

- (2) Papa Franjo, Audijencija, 7.lipnja 2017.
- (3) Sveti Josemaria, *Pismo*, 24.listopada 1965.
- (4) Javier Echevarría, *Eucaristía y vida cristiana*, Rialp, 2005, p. 203.
- (5) Fernando Ocáriz, *Pastoralno Pismo, 1.studen2019.*, 8.
- (6) Papa Franjo, *Christus Vivit*, 151.
- (7) Usp. Sveti Toma Akvinski , *Summa Theologica*, II-II, q.23, a.1.
- (8) Sveti Josemaria, *Susret s Kristom*, 166.
- (9) Fernando Ocáriz, *Pastoralno Pismo, 1.studeni 2019.*, 88
- (10) Ivan PavaoII, *Obraćanje*, 18.veljače 1988.
- (11) Sveti Ivan Krizostom, *Homilija na Drugu poslanicu Korinćanima*, 14.

(12) Sveti Josemaria, *Put*, no. 42

- [facebook](#)
- [twitter](#)
- [print](#)
- [email](#)

DOWNLOAD

- [Pdf: I Have Called You Friends \(III\): A Reciprocal Love](#)
- [ePub: I Have Called You Friends \(III\): A Reciprocal Love](#)
- [Mobi: I Have Called You Friends \(III\): A Reciprocal Love](#)

FEATURED

- [Nexus Podcasts](#)
- [5 September: Cardinal Parolin Will Ordain 29 Priests of Opus Dei](#)
- [To Know Him and To Know Yourself \(VIII\): At the Right Time](#)
- [Friends Are Key To Happiness](#)

- August Recollection Kit
#StayHome
- 9 August: Feast of Saint Teresa
Benedicta of the Cross
- 9 Quotes on Work from Saint
Josemaria Escriva
- Dancing the Texas Two-

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nazvao-sam-vas-svojim-
prijateljima-iii-uzajamna-ljubav/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nazvao-sam-vas-svojim-prijateljima-iii-uzajamna-ljubav/)
(28.03.2026.)